

A Magyar Nemzeti Bank 21/2015. (XII.8.) számú ajánlása a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségnyelő képességére vonatkozóan

I. Általános rendelkezések

1. Az ajánlás célja és hatálya

Az ajánlás célja, hogy ismertesse az Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (továbbiakban: EIOPA) „Iránymutatások a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségnyelő képességéről” szóló iránymutatásait, illetőleg elősegítse annak hazai alkalmazását, megfogalmazva egyúttal a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) elvárásait, növelve ezzel a jogalkalmazás kiszámíthatóságát, megkönnyítve a vonatkozó végrehajtási jogszabályok, egyéb jogi eszközök alkalmazását.

Az ajánlás kiadására azért kerül sor, hogy előmozdítsa az Európai Unió tagállamai gyakorlatainak összehangolását, valamint a hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlat kialakításának érdekében, azaz biztosított legyen, hogy a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségnyelő képessége miatti kiigazítás számításának szabályai egységesen és következetesen kerüljenek alkalmazásra a szavatolótőke-szükséglet számításában.

A cél, hogy a biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók veszteségnyelő képessége miatti kiigazítás tükrözze azt a kompenzációt, amely a váratlan veszteségeknek a biztosítástechnikai tartalékok vagy a halasztott adók, illetve a kettő kombinációjának egyidejű csökkenéséből adódik.

2. Értelmező rendelkezések

Az ajánlás átveszi az EIOPA „Iránymutatások a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségnyelő képességéről” szóló iránymutatási pontokat.

Az ajánlás a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II) 103. cikk c) pont, 108. cikk, annak 2015/35/EK végrehajtási intézkedései 83. és 205-207. cikkéhez kapcsolódnak.

Az ajánlásban alkalmazott fogalmak az Szolvencia II irányelv és annak 2015/35/EK végrehajtási intézkedései (Rendelet) szerint értelmezendők.

A Szolvencia II. irányelv a „halasztott adók” kifejezést két összefüggésben használja:

- a mérleg tételeinek leírására,
- a szavatolótőke-szükségletnek megfelelő adókiigazítás kiszámításával összefüggésben.

Az ajánlási pontok egyértelmű alkalmazása érdekében a kiigazítás számításához felhasznált tételekre vonatkozóan bevezetésre került az „elvi halasztott adók” kifejezés.

„Elvi halasztott adók”: az összes vonatkozó és lényeges adókulcs, valamint a Szolvencia II. irányelv szerinti értékelés és a Rendelet 207. cikk (1) bekezdés szerinti azonnali veszteségből fakadó a Szolvencia II értékelés és az adózási értékelés közötti ideiglenes különbszet összes vonatkozó és lényeges változása szorzatainak összegét jelenti. A legegyszerűbb esetben, egyetlen adókulcs mellett, amikor az összes veszteség hozzájárul az ideiglenes különbszet változásához, az elvi halasztott adókat az egységes adókulcs és a Rendelet 207. cikk (1) bekezdés szerinti veszteség szorzataként lehet megjeleníteni. A „elvi halasztott adók” nem a stresszteszt előtti és utáni halasztott adók különbszetét jelentik¹. A biztosító fel méri, hogy a stressz során elszenvedett veszteség után a Szolvencia II. irányelv szerinti mérlegben az elvi halasztott adók mely összegét lehet figyelembe venni.

¹Az elvi halasztott adó fogalmának egy példája az EIOPA iránymutatás magyarázat („Explanatory Text”) függelékében található; a magyarázat nem része az EIOPA ajánlásnak, azonban az EIOPA honlapján, angol nyelven elérhető.

A „felügyeleti hatóság” alatt a Szolvencia II. irányelv 13. cikk 10. pont, valamint a Bit. 4. § (1) bekezdés 30. pont szerinti felügyeleti hatóságot kell érteni.

„Felügyelet” alatt az MNB-t, mint a felügyeleti hatósági jogkörében eljáró hatóságot kell érteni.

A biztosító alatt „biztosító vagy viszontbiztosító”-t kell érteni.

II. Ajánlások

ELSŐ szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok veszteségnyelő képessége miatti kiigazítás

1. Az alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása

1.1. A biztosító adott forgatókönyvének az alapvető szavatoló tőkéjére gyakorolt hatás kiszámítása során, összhangban a Rendelet 83. cikkében foglaltakkal

(a) a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedésekhez kapcsolódó pénzmozgásokon nem változtathat, azokat nem rediszkontálja; és

(b) amennyiben a forgatókönyv a kockázatmentes hozamgörbét – különösen a kamatszintre gyakorolt stresszt – befolyásolja, csak a garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos pénzmozgásokat rediszkontálja.

1.2. A biztosító a Rendelet 83. cikk (2) bekezdés a) pont szerinti jövőbeni vezetői intézkedések kidolgozása során figyelembe veszi az 1.1. bekezdésben említett követelményeket.

2. A részmodulok tőkeszükségletének az alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása során történő meghatározására szolgáló módszer

2.1. Az 1. ajánlási pont sérelme nélkül abban az esetben, ha az alapvető szavatolótőke-szükséglet valamely moduljának vagy részmoduljának kiszámítása valamely forgatókönyv hatásán alapul, a felügyeleti hatóság lehetőséget nyújt arra, hogy a biztosító a tőkekövetelményét a következőképpen határozza meg a nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása céljából levezetett tőkekövetelmény alapján:

(a) a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedések értékének kiszámítása a forgatókönyv hatásának figyelembevételével;

(b) a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedések Szolvencia II. szerinti aktuális mérlegben szereplő értéke és az a) pontban említett érték különbözetének kiszámítása;

(c) a b) pont szerinti különbözet hozzáadása a nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámításához levezetett modulra vagy részmodulra vonatkozó tőkekövetelményhez.

3. A stressz hatása a nettó számításban szereplő jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedésre

3.1. A biztosító adott forgatókönyvének a Rendelet 206. cikk (2) bekezdés b) pont szerinti biztosítástechnikai tartalékokban szereplő jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedésre gyakorolt hatás kiszámítása során a biztosító a következőket veszi figyelembe:

(a) a forgatókönyv jövőbeni nyereségre gyakorolt hatása; és

(b) a forgatókönyv eredményeként a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedések elosztására vonatkozóan teendő jövőbeni vezetői intézkedések.

3.2. A nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása során a biztosító figyelembe veszi a kamatszintre vonatkozó esetleges stresszhatást, ideértve a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedésekhez fűződő pénzmozgások diszkontálására alkalmazott vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe esetleges változásait.

4. Jövőbeni bónusz/nyereségrészesedési mértékek

4.1. Amennyiben a Rendelet 206. cikk (2) bekezdés b) pont szerinti forgatókönyvet követve a jövőbeni vezetői intézkedésekre vonatkozó feltevések között szerepel a jövőbeni bónusz/nyereségrészesedési mértékek változása, a biztosító a változás mértékének meghatározása során figyelembe veszi a mögöttes stressz jellegét és nagyságrendjét.

5. Vezetői intézkedések

5.1. A biztosító a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedések elosztására vonatkozóan a jövőbeni vezetői intézkedések tekintetében aktuális üzleti gyakorlatával összhangban levő feltételezéseket alkalmaz.

5.2. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségnyelő képessége miatti kiigazítás számítása során a biztosító a jövőbeni diszkracionális nyereségrészesedések elosztására vonatkozó összes lényeges, vonatkozó jogi, szabályozási vagy szerződéses korlátozást tükröző részletességű feltevéseket alkalmazza a jövőbeni vezetői intézkedéseket illetően.

MÁSODIK szakasz: A halasztott adók veszteségnyelő képessége miatti kiigazítás – számítás

6. A számítás részletessége

6.1. A halasztott adók veszteségnyelő képessége miatti kiigazítás számítása során a biztosító az összes alkalmazandó adórendszer szerinti valamennyi lényeges, vonatkozó szabályozási korlátozást tükröző részletességű feltevéseket alkalmazza.

7. Értékelési elvek és megközelítések

7.1. A biztosító a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítást a Szolvencia II. irányelv szerinti mérleg stresszelésével és a stressz hatására a biztosító adataira gyakorolt következmények meghatározásával számítja. Ezt követően a kiigazítást a stresszelt Szolvencia II. irányelv szerinti értékek és az adózási szempontból számított megfelelő adatok ideiglenes különbözete alapján számítja ki.

7.2. A Rendelet 15. cikk (1) bekezdésében szereplő követelményeknek megfelelően a biztosító a halasztott adók veszteségelnyelő képességének kiszámítása során figyelembe veszi a szavatoló tőke vagy adózás szempontjából figyelembe vett összes eszközt és forrást.

7.3. A 7.2. bekezdéstől eltérően a Rendelet 207. cikk (1) bekezdés szerinti veszteség adózási szempontú következményeinek meghatározása során a felügyeleti hatóság lehetővé teszi a biztosító számára egy átlagos adókulcsokon alapuló megközelítés alkalmazását, feltéve, hogy a biztosító igazolni tudja, hogy az átlagos adókulcsokat megfelelő szinten állapították meg, és az alkalmazott megközelítés a kiigazítást lényeges hiba nélkül mutatja ki.

8. Veszteség felosztása

8.1. Átlagos adókulcsokon alapuló megközelítés alkalmazása esetén a biztosító a Rendelet 207. cikk (1) bekezdés szerinti veszteséget, a Rendelet 207. cikk (5) bekezdésének megfelelően, annak okaihoz rendeli, ha a halasztott adó kiigazítása aggregált szinten nem tükrözi az alkalmazandó adórendszerek összes lényeges és releváns szabályozását.

8.2. Amennyiben az 8.1. bekezdésben meghatározott hozzárendelés nem tükrözi az alkalmazandó adórendszerek összes lényeges és releváns szabályozását, a biztosító a veszteséget az e követelmény teljesítéséhez elégséges részletességi szintű mérlegtételekhez rendeli.

9. Nyereség- és veszteségelemek átadása

9.1. Amennyiben azt szerződésbe foglalták, vagy amennyiben az adott tagállam (csoport-adózási) jogszabályai szerint egyéb megállapodás alapján erre a biztosító köteles, vagy ha a tagállamban alkalmazandó, konszolidációra vonatkozó adózási szabályok (adóügyi unió) szerint egy megállapodás alapján a veszteségek egy másik vállalkozás nyereségével szemben nettósításra kerülnek, vagy ilyen nettósítást kell figyelembe venni, akkor a biztosító a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítására szolgáló számításokban figyelembe veszi ezeket a rendelkezéseket és megállapodásokat.

9.2. Ahol szerződésbe foglalták és valószínű, hogy a veszteségek egy másik vállalkozáshoz átadásra kerülnek, vagy ahol ezek a veszteség-átadások bekövetkeznek, vagy ahol ezeknek a veszteségeknek a kiegyenlítésére e veszteségeket egy másik vállalkozás nyereségével szemben beszámítják („átvevő vállalkozás”), a biztosító („átadó vállalkozás”) a Rendelet 207. cikk (1) bekezdés szerinti azonnali veszteséget elszenved, az átadó vállalkozása halasztott adó kiigazítást csak olyan mértékben jeleníti meg, amilyen mértékű fizetményt, vagy egyéb juttatást kap az elvi adóvesztés átadásáért cserébe.

9.3. Az átadó vállalkozás olyan mértékben jeleníti meg a hozzá beérkező fizetményt vagy juttatást, amennyi halasztott adó kiigazítást lehetne figyelembe venni a 10. ajánlasi pont szerint abban az esetben, ha a veszteség áthárítására nem került volna sor.

9.4. Az átadó vállalkozása cserében hozzá beérkező fizetményt vagy juttatást csak akkor jeleníti meg, ha a megállapodás vagy a szerződés jogszabályilag megfelelő, és az átadó vállalkozás az átadás mértékéig azt kikényszerítheti.

9.5. Ha a fizetmény vagy juttatás értéke az átvevő vállalkozás fizetőképességétől vagy adózási helyzetétől vagy a működő adózási konszolidáció (adóügyi unió) egészétől függ, az átadó vállalkozása fizetmény vagy juttatás értékét a várhatóan a veszteségekért cserébe bejövő fizetmények vagy juttatások megbízható becslésére alapozza.

9.6. Az átadó vállalkozás ellenőrzi, hogy az átvevő vállalkozás stresszhelyzetben, azaz a szavatoló tőke-szükségletre vonatkozó stresszt követően is képes a kötelezettségét teljesíteni, ha az átvevő vállalkozás a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozik.

9.7. Az átadó vállalkozás az elvi halasztott adók figyelembe vett összegében figyelembe veszi a kapott fizetmény vagy juttatás után fizetendő adót is.

9.8. Amennyiben az átvevő egyedi vállalkozás a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozik, a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás kiszámításában nem veszi figyelembe az átadott veszteséget.

HARMADIK szakasz: A halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás – megjelenítés

10. Átmeneti jelleg

10.1. A biztosító az ideiglenes jellegtől függően jeleníti meg az elvi halasztott adóköveteléseket. A megjelenítés alapja az a mérték, amennyiben a vonatkozó adórendszerek engedélyezik a beszámítást. Idetartozhat a korábbi,aktuális vagy a valószínű jövőbeni adókötelezettségekkel szembeni beszámítás.

11. A kettős elszámolás elkerülése

11.1. A biztosító gondoskodik arról, hogy a Rendelet 207. cikk (1) bekezdésben meghatározott azonnali veszteségből felmerülő halasztott adóköveteléseket nem ugyanazok a halasztott adókötelezettségek vagy jövőbeni adóköteles nyereségek támasztják alá, mint amelyek a Szolvencia II. irányelv 75. cikk értelmében a Szolvencia II. irányelv szerinti mérlegben az értékelés céljából megjelenített halasztott adóköveteléseket már alátámasztják.

11.2. A biztosító a Szolvencia II. irányelv szerint stresszelt mérlegben szereplő elvi halasztott adó megjelenítésekor a Rendelet 15. cikkben rögzített elveket követi.

12. Jövőbeni nyereségen alapuló megjelenítés

12.1. Ha az elvi halasztott adókövetelések megjelenítését a jövőbeni adóköteles nyereség megállapítása támasztja alá, a biztosító annyiban jeleníti meg az elvi halasztott adóköveteléseket, amennyiben az azonnali veszteség elszenvedését követően valószínűleg elegendő jövőbeni adóköteles nyereséggel fognak rendelkezni.

12.2. A biztosító az alábbi követelményeknek megfelelő technikák segítségével megállapítja a elvi halasztott adókövetelések ideiglenes jellegét és a jövőbeni adóköteles nyereség időzítését:

(a) a megállapításnak meg kell felelnie a Rendelet 15. cikk (3) bekezdésének;

(b) a megállapítás figyelembe veszi a biztosító azonnali veszteség elszenvedése utáni kilátásait.

13. Túlzott terhet jelentő jogosultság-igazolás esetén nyújtott mentesség

13.1. A felügyeleti hatóság lehetővé teszi a biztosító számára a elvi halasztott adókövetelések figyelembevételétől való eltekintést a veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás számítása során abban az esetben, ha a biztosító számára túl nagy terhet jelentene a jogosultság igazolása.

14. Az elvi halasztott adókötelezettségek

14.1. A Rendelet 207. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül a biztosító a halasztott adók veszteségelnyelő képessége korrekciójának kiszámításában szerepelteti a Rendelet 207. cikk (1) bekezdésében meghatározott azonnali veszteségből fakadó elvi halasztott adókötelezettségeket.

IV. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti csoportszintű kiigazítás – általános rendelkezések

15. Terjedelem

15.1. A részesedéssel rendelkező biztosító és viszontbiztosító, biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság csak akkor alkalmazhat a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítást, ha a konszolidált adatoknak a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint meghatározott részére az 1. módszert vagy a módszerek kombinációját alkalmazza.

V. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képessége miatti csoportszintű kiigazítás

16. Forgatókönyvek

16.1. Amennyiben a standard formula alternatív forgatókönyvek közötti választást ír elő, a kiválasztás csoportszinten történik. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének a csoportszintű számítás részmoduljain belüli levezetése érdekében a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont minden egyes biztosítóra és viszontbiztosítóra nézve kiszámítják a csoport számára releváns forgatókönyvet, a 17. ajánlasi pontban szereplő képlet alkalmazásával.

17. A nettó alapvető szavatolótké-szükséglet kiszámítása

17.1. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének csoportszintű meghatározása során az egyes részmodulok számításánál a részesedéssel rendelkező biztosító, biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a következő képlet alapján vezeti le a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a csoport szavatolótké-szükségletét nettó alapon, részmodul szinten, a konszolidációba bevont minden egyes biztosító biztosítástechnikai tartaléka veszteségelnyelő képességének figyelembevételével, adott esetben a megfelelő forgatókönyv szerint újrászámítva:

$$\text{net SCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{group}} = \text{grossSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{group}} - \sum_{\text{solo}} \alpha^{\text{solo}} (\text{grossSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}} - \text{netSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}) \bullet$$

$$(\min(1; \text{FDB}_{\text{solo}}^{\text{solo}} / (\text{grossSCR}_{\text{solo}}^{\text{solo}} - \text{netSCR}_{\text{solo}}^{\text{solo}}))$$

Ahol

- α^{solo} a konszolidált beszámoló elkészítéséhez alkalmazott százalékos mérték;
- $\text{FDB}_{\text{solo}}^{\text{solo}}$ a csoporton belüli ügyletre nézve a Rendelet 339. cikk (2) bekezdésének megfelelően szükség esetén korrigált egyedi szintű FDB értéke;
- $\text{netSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}$ és $\text{grossSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}$ a 16. ajánlási pont szerint határozandó meg;
- $\text{grossSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}$ és $\text{netSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}$ az egyes biztosítók és viszontbiztosítók összesített, $\text{netSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}$ és $\text{grossSCR}_{\text{sub-modul}}^{\text{solo}}$ értéke, amelyet vagy a megfelelő standard formula korrelációs mátrixainak, vagy a jóváhagyott belső modell felhasználásával számítanak ki.

17.2. A Rendelet 206. cikkének (1) bekezdésében szereplő nBSCR értékét vagy a standard formula összesítő mátrixainak, vagy a jóváhagyott belső modell segítségével kell levezetni. A Rendelet 206. cikkének (1) bekezdésében szereplő jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések értéke megfelel a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések konszolidált adatainak a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint meghatározott részéhez kapcsolódó részének.

18. Csoporton belüli ügyletek

18.1. A konszolidált adatok előállításánál során, ha a biztosítástechnikai tartalékon belüli legjobb becslésének az egyes biztosítók jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedéséhez kapcsolódó részét a Rendelet 339. cikk (2) bekezdésének megfelelően a csoporton belüli ügyletekre tekintettel korrigálják, akkor ennek megfelelően korrigálandó a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések csoportszintű összege is.

19. Felső határ

19.1. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének csoportszintű kiigazítása nem haladhatja meg a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont biztosítók biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelő képessége miatt alkalmazott kiigazítás összegét.

20. Alternatív számítási mód

20.1. A 17. ajánlási pontban javasolt számítástól eltérően, ha a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a csoportszintű konszolidációba bevont, valamint a részesedéssel rendelkező biztosítók jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedéseinek homogenitása ésszerű szintet ér el, a részesedéssel rendelkező biztosító, biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a 21. ajánlási pont szerint számítja a biztosítástechnikai tartalék csoportszintű veszteségelnyelő képességét.

20.2. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy biztosítási holdingtársaságnak képesnek kell lennie arra, hogy a csoportfelügyeleti hatóság számára bizonyítsa, hogy a csoport üzleti és kockázati profiljának megfelelően biztosított a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések ésszerű homogenitása a csoporton belül.

21. Alternatív számítási mód

21.1. A 20. ajánlási pontnak megfelelően a részesedéssel rendelkező biztosító, biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a következő képlet segítségével kiszámítja a biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képessége miatt kiigazítást:

$$\text{Adj}_{\text{TP}}^{\text{groupu}} = \text{SCR}^{\text{diversified}*} / \sum_{\text{solo}} (\alpha^{\text{solo}} \text{SCR}^{\text{solo}}) \times \sum_{\text{solo}} \alpha^{\text{solo}} \text{Adj}_{\text{TP}}^{\text{solo}}$$

Ahol:

- $\text{Adj}_{\text{TP}}^{\text{solo}}$ a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont minden egyes biztosító biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelő képessége miatt kiigazítása;
- α^{solo} a konszolidált beszámoló elkészítéséhez alkalmazott százalékos mérték;
- a $\text{SCR}^{\text{diversified}*} / \sum_{\text{solo}} (\alpha^{\text{solo}} \text{SCR}^{\text{solo}})$ arány a csoportszintű diverzifikációs hatások miatt felmerülő arányos kiigazítás, különösen: a számlálóban $\text{SCR}^{\text{diversified}* 2}$ a Rendelet 336. cikk (a) pontja szerint a konszolidált adatok

² $\text{SCR}^{\text{diversified}*}$ a standard formula alkalmazása esetén egyenlő a következő összeggel: $\text{SCR}^{\text{diversified}*} = \text{BSCR}^{\text{diversified}} + \text{SCR}^{\text{diversified}}_{\text{operational}}$

alapján, de a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás előtt számított szavatolótké-szükséglet; a nevezőben a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont minden egyes biztosító biztosítástechnikai tartalékai és a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítása előtt számított szavatolótké-szükséglet.

VI. szakasz: A halasztott adók veszteségelnyelő képességére vonatkozó csoportszintű korrekciók

22. Számítás

22.1. A részesedéssel rendelkező biztosító, biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a következő képlet segítségével számítja a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítást:

$$\text{Adj}_{DT}^{\text{group}} = \text{SCR}^{\text{diversified**}} / \sum_{\text{solo}} (\alpha^{\text{solo}} \text{SCR}^{\text{solo**}}) \times \sum_{\text{solo}} \alpha^{\text{solo}} \text{Adj}_{DT}^{\text{solo}}$$

Ahol:

- α^{solo} a konszolidált beszámoló elkészítésénél alkalmazott százalékos mérték;
- $\text{Adj}_{DT}^{\text{solo}}$ a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont mindegyik biztosító halasztott képessége miatti egyedi kiigazítás;
- SCR^{solo} a Rendelet 335. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont mindegyik biztosító biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítása utáni, de a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítása előtti szavatolótké-szükséglet; és
- $\text{SCR}^{\text{diversified**}^3}$ a Rendelet 336. cikk a) pontja szerint a konszolidált adatok alapján, a biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének korrekciója után, de a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítása előtt számított szavatolótké-szükséglet.

III. Záró rendelkezések

- Az ajánlás a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja szerint kiadott, a felügyelt pénzügyi szervezetekre kötelező erővel nem rendelkező szabályozó eszköz. Az MNB által kiadott ajánlás tartalma kifejezi a jogszabályok által támasztott követelményeket, az MNB jogalkalmazási gyakorlata alapján alkalmazni javasolt elveket, illetve módszereket, a piaci szabványokat és szokványokat.
- Az ajánlásnak való megfelelést az MNB az általa felügyelt pénzügyi szervezetek körében az ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri és értékeli, összhangban az általános európai felügyeleti gyakorlattal.
- Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi szervezet az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben a pénzügyi szervezet jogosult feltüntetni, hogy vonatkozó szabályzatában foglaltak megfelelnek az MNB által kiadott vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben a pénzügyi szervezet csupán az ajánlás egyes részeit kívánja szabályzataiban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerülje, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazza.
- Az MNB jelen ajánlás alkalmazását 2016. január 1-jétől várja el az érintett pénzügyi szervezetektől.

Matolcsy György
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

³ $\text{SCR}^{\text{diversified**}}$ a standard formula alkalmazása esetén egyenlő a következő összeggel: $\text{SCR}^{\text{diversified**}} = \text{BSCR}^{\text{diversified}} + \text{SCR}^{\text{diversified}}_{\text{operational}} + \text{Adj}_{TP}^{\text{group}}$